

Sygn. akt V KK 426/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 listopada 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras (przewodniczący)

SSN Rafał Malarski

SSN Barbara Skoczowska (sprawozdawca)

Protokolant Patrycja Kotlarska

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu (art. 535 § 5 k.p.k.)

w dniu 28 listopada 2018 r.

w sprawie **Ł. K.** skazanego z art. 270 § 1 k.k. i innych

w związku z kasacją wniesioną przez obrońcę skazanego,

od wyroku Sądu Okręgowego we W.,

z dnia 27 marca 2018 r., sygn. akt IV Ka [...],

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego we W.

z dnia 16 października 2017 r., sygn. akt II K [...]

**uchyla zaskarżony wyrok i sprawę Ł. K. przekazuje
Sądowi Okręgowemu we W. do ponownego rozpoznania
w postępowaniu odwoławczym.**

UZASADNIENIE

Ł. K. wyrokiem Sądu Rejonowego we W. z dnia 16 października 2017 r., sygn. akt II K [...], została skazany za popełnienie przestępstwa z art. 270 § 1 k.k. i art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., za które została wymierzona mu kara 2 lat

pozbawienia wolności, a na podstawie art. 46 § 1 k.k. zobowiązano oskarżonego do naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz H. Sp. z o.o. kwoty 34.117,30 zł.

Sąd Okręgowy we W., po rozpoznaniu apelacji obrońcy oskarżonego, wyrokiem z dnia 27 marca 2018 r., sygn. akt IV Ka [...], utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

Kasację od wyroku Sądu odwoławczego wniósł obrońca Ł. K. zarzucając rażące naruszenia przepisów postępowania, tj. art. 433 § 2 k.p.k. i art. 457 § 3 k.p.k., polegające na nierozpoznaniu przez Sąd Odwoławczy podniesionych w apelacji zarzutów przeciwko wyrokowi Sądu Rejonowego we W., w zakresie w jakim skarżący zarzucił Sądowi I instancji obrazę przepisów postępowania, obrazę przepisów prawa materialnego oraz błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, które to naruszenia stanowiły uchybienie prawidłowej kontroli odwoławczej i co mogło mieć istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia. Podnosząc te zarzuty, szczegółowo opisane w kasacji, skarżący wniósł o uchylenie wyroku Sądu Okręgowego we W. i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Prokurator Prokuratury Rejonowej w M. wniósł o oddalenie kasacji jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 536 k.p.k. Sąd Najwyższy rozpoznaje kasację w granicach zaskarżenia i podniesionych zarzutów, a w zakresie szerszym - tylko w wypadkach określonych w art. 435 k.p.k., art. 439 k.p.k. i art. 455 k.p.k. Analiza akt wskazuje, że w niniejszej sprawie zaistniała właśnie konieczność orzekania wykraczającego poza granice kasacji, którą wywiódł obrońca skazanego Ł. K., bowiem Sąd Okręgowy we W., który wydał zaskarżony wyrok był nienależycie obsadzony. Z akt sprawy wynika bowiem, że postępowanie przygotowawcze w tej sprawie było prowadzone i zakończone w formie dochodzenia, pomimo tego, że oskarżony w trakcie jego trwania był pozbawiony wolności. Zgodnie więc z obowiązującymi przepisami procesowymi, w takiej sytuacji winno zostać wszczęte śledztwo, co natomiast skutkowało tym, że skład sądu odwoławczego winien zostać określony zgodnie z przepisem art. 29 § 1 k.p.k., a nie w trybie art. 449 § 2 k.p.k. Skoro Sąd Okręgowy we W., jako sąd odwoławczy orzekał w składzie jednego

sędziego, to nie ulega wątpliwości, że na etapie postępowania odwoławczego doszło do rażącego naruszenia art. 449 § 2 k.p.k. w zw. z art. 325c pkt 1 k.p.k., a w konsekwencji do zaistnienia uchybienia opisanego w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 29 § 1 k.p.k. Wprawdzie z dniem 1 lipca 2015 r. przepis art. 325c k.p.k. został uchylony formalnie z porządku prawnego, ale w toku dalej prowadzonego postępowania przygotowawczego musiał być stosowany w oparciu o przepis intertemporalny, tj. 32 ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2013 r., poz. 1247 ze zm.). Przepis art. 32 tej ustawy stanowił, że dochodzenie wszczęte lub prowadzone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy jest prowadzone nadal w dotychczasowej formie i mają do niej zastosowanie przepisy szczególne dotyczące tej formy postępowania w brzmieniu dotychczasowym (por. wyrok SN z dnia 9 maja 2017 r., sygn. V KK 15/17, LEX nr 2288126).

W takiej sytuacji należy stwierdzić, że wobec wystąpienia w sprawie bezwzględnej przyczyny odwoławczej, obowiązkiem Sądu Najwyższego było uchylenie orzeczenia bez badania związku przyczynowego pomiędzy uchybieniem, a treścią orzeczenia nim dotkniętego.

Mając na uwadze powyższe Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej wyroku.